Lietas Nr. 11390026914
Lietas arhīva Nr. K37-0122-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2015.gada 22. aprīlī.

Tukuma rajona tiesa,
tiesnese R.Bruce,
piedaloties prokurorei M.Dārziņai
advokātam I.Skaistkalnei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas apsūdzēts /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Tiesas izmeklēšanā tiesa konstatēja:

/pers. A/, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, izdarīja svešas kustamas mantas atklātu nolaupīšanu, saistītu ar vardarbību un vardarbības piedraudējumu, t.i. izdarīja laupīšanu, šādos apstākļos:

2014.gada 13.maijā pēc plkst.17.00 /pers. A/, būdams iepriekš sodīts ar 2013.gada 4.oktobra prokurora priekšrakstu par sodu ar piespiedu darbiem uz 80 stundām, piespiedu darbi izpildīti 21.02.2014, nedzēstas sodāmības laikā, alkohola ietekmē, atrodoties Tukumā, Brīvības laukumā 10, netālu no veikala „TOP" un „Tukuma Ziņas" redakcijas ēkas, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar personu, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, radās nodoms aplaupīt garām ejošus jauniešus – /pers. B/ un /pers. C/. Realizējot savu noziedzīgo nodomu, persona, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, /pers. C/ pieprasīja atdot 10 *euro*, kurus /pers. C/ esot palicis parādā, bet /pers. C/ naudu nedeva. Tad persona, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, piedraudot cietušajam /pers. B/ pielietot vardarbību, pieprasīja viņam atdot naudu /pers. C/ vietā vai arī mobilo telefonu. Kad /pers. B/ atteica atdot savas mantas, tad darbojoties vienoti un saskaņoti, tas ir, personu grupā, /pers. A/ saņēma /pers. B/ aiz rokām, atlauza tās aiz muguras, nodarot cietušajam fiziskas sāpes, tādējādi pielietojot vardarbību un pārvarot cietušā pretošanos mantas nolaupīšanai. Savukārt, kamēr /pers. A/ turēja /pers. B/ aiz rokām, persona, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, pārbaudīja cietušā kabatu saturu un izņēma no tām /pers. B/ piederošo mobilo telefonu „Nokia" vērtībā par 10 *euro* un tajā ievietoto Zelta Zivtiņas SIM karti vērtībā par *euro*. Pēc kā /pers. A/ atbrīvoja /pers. B/ rokas un persona, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, pieprasīja /pers. B/ un /pers. C/ iet viņiem līdzi uz lombardu SIA „Lombards24.lv", kas atrodas Tukumā, Elizabetes ielā 6, lai tur ieķīlātu /pers. B/ mobilo telefonu. /pers. B/, būdams iebaidīts, gāja kopā ar /pers. C/, /pers. A/ un personu, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā uz lombardu, kur personai, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, neizdevās /pers. B/ mobilo telefonu ieķīlāt un saņemt naudu, jo lombarda darbinieks telefonu atteicās pieņemt, tā bojājumu dēļ. Tad izejot no lombarda persona, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, pieprasīja cietušajam /pers. B/ un /pers. C/ iet uz lombarda sētu. Atrodoties sētā persona, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, turpināja bez pamata pieprasīt /pers. B/ un /pers. C/ katram naudu Eiro 5, kurus lika abiem atnest tās pašas dienas vakarā ap pl.18.00 uz Tukuma centru pie strūklakas Brīvības laukumā. Pēc kā /pers. A/ un persona, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, katrs izrāva /pers. C/ no rokām pa vienam saldējumam, katru vērtībā par Eur 0.16 kopvērtībā par Eur 0.32, kurus uz vietas apēda.

Tādējādi minēto darbību rezultātā /pers. A/ un persona, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, personu grupā darbojoties vienoti un saskaņoti, piedraudot ar vardarbību un to pielietojot, atklāti nolaupīja cietušajam /pers. B/ mantu kopvērtībā par 12 *euro* .

Ar savām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētā/pers. A/ vaina viņam inkriminētajās darbībās pierādīta ar sekojošiem pierādījumiem.

Ar cietušā /pers. B/ liecību pierādīts , ka 2014.gada 13.maijā, ar savu klases biedru ar /pers. C/ ap pl.19.00 gāja no internāta, gar Citadeles banku, kas atrodas pretī Universālveikalam un tad dzirdēja, ka viņus kāds sauca. Pamanīja pie Tukuma ziņu ēkas divus jauniešus, - viens bija maza auguma un viņa uzvārds, jeb iesauka ir /nosaukums/, bet otrs garāka auguma jaunietis, vārdā/pers.A/. Gribēja zināt kāpēc viņus sauc un, pārejot pāri ielai devās uz gājēju pāreju, pa kuru tajā brīdī pretī nāca abi jaunieši – /pers.B/un /pers.A/. Visi četri satikās ielas malā, pie gājēju pārejas Universālveikala pusē. /pers.B/prasīja /pers. C/ par kaut kādu parādu par taksi, kuru bija samaksājis viņa vietā . /pers. C/ noliedza, ka viņš būtu parādā taksim 10 eiro. /pers. B/ uzstāja, ka /pers. C/ viņam ir parādā un prasīja, lai viņš atdod naudu. Pēc šī strīda /pers. C/ aizgāja uz veikalu Top, kas atrodas Universālveikalā ēkā. Arī viņš grasījās iet projām, kad /pers.B/ teica, ka tas ir „izslēgs". Es vārdu „izslēgs" sapratu tā, ka viņu piekaus, jeb sitīs pa galvu līdz zaudēs samaņu. Viņš nobijās, jo biju palicis viens ar abiem jauniešiem un šos draudus uztvēru kā reālus. /pers. B/ teica, lai es atdod /pers. C/ vietā naudu Eiro 10, /pers.F/ teicis, ka nav naudas. Uz ko /pers.B/atbildēja, ka, lai atdod telefonu, kurš atrodas kabatā. Viņš teica, ka telefonu neatdos un, ka viņam tas nav jādara, jo nevienam no šiem jauniešiem nav parādā. /pers. B/ teica, ka viņam tas neinteresējot, jo, ja viņš ir /pers. C/ draugs, viņa vietā būtu nauda 10 *euro* jāatdod. Tad sajuta, ka no aizmugures tiek satverta vispirms viena roka, bet pēc tam otra roka un abas tika aizlauztas uz aizmuguri, nodarot sāpes. Pagriežot galvu redzēja, ka viņu satvēris un tur apsūdzētais. Šajā brīdī /pers.B/pārmeklēja viņa kabatas un izņēma no labās kabatas telefonu. Nokia, sērijas numuru neatceros vērtībā par 10 eiro, kurā bija Zelta Zivtiņas karte par 2 eiro. Tad atnāca /pers. C/, kurš bija nopircis divus saldējumus un /pers.B/ teica, ka jāiet visiem uz lombardu, lai tur ieķīlātu telefonu , lai /pers.B/ atgūtu tādā veida 10 eiro, kurus it kā viņam parādā /pers. C/. Viņš biju nobijies no /pers.B/ un /pers.A/ un gāja līdzi uz lombardu24.lv, kas atrodas uz Elizabetes ielas. Pa ceļam prasīja, lai /pers.B/ atdot telefonu, bet viņš atbildēja, ka neatdos. Visi četri iegāja lombardā, /pers.B/ pats piegāja pie lombarda darbinieka, kurš apskatīja telefonu, bet to nepieņēma, jo telefons bija bojāts – tā aizmugurējais vāciņš bija iededzināts ar šķiltavām. Izejot no lombarda, /pers.B/ abiem ar /pers. C/ teica, lai viņi iet līdzi uz sētu aiz lombarda. Aizejot uz sētu, /pers.B/ atkal runāja par parādu. /pers. A/ piegāja pie /pers. C/ un teica, lai atdod saldējumus, bet /pers. C/ teica, ka tie neesot viņa, bet cita drauga saldējumi, kurus pēc drauga lūguma /pers. C/ nopircis. Tā /pers. C/ teica, lai šos saldējumus viņam neatņemtu. Neskatoties uz to, /pers.A/ izrāva /pers. C/ no rokām vienu saldējumu, bet /pers.B/izrāva otru saldējumu. Abi šos saldējumus uzreiz apēda. /pers. B/ teica, ka viņiem nākošā dienā, katram jāatnes viņam 5 eiro, bet vai viņš teica, kas notiks ja naudu neatnesīsim šobrīd neatceras. /pers. B/ sētā viņam sita pa seju, no kā bija uzsista acs. Kāpēc sita, nesaprata, izbēga uz ielas. Abi ar draugu devās uz policiju, tad policijas darbinieki apsūdzēto kopā ar /pers.B/ aizturēja. telefons viņam

atdots, mantiski prasījumi nav.

Ar liecinieka /pers. C/ liecību pierādīts, ka, kopā ar cietušo 2014.gada 13. maijā vakarā devās uz veikalu Top. Uz ielas viņu pasauca apsūdzētais, kurš bija kopā ar /pers.B/. /pers.B/ uzreiz viņam sāka pārmest, ka viņa nav atdevis 10 *euro* parādu par taksi. Tāda parāda nekad nav bijis, ko viņš uzreiz pateica un turpināja ceļu uz veikalu, kur nopirka divus saldējumus. Cietušais atpalika un kad viņš iznāca no veikala, joprojām bija ar apsūdzēto un /pers.B/. /pers.B/ bija sācis pieprasīt parāda atdošanu no cietušā, bija atņēmis viņam telefonu. Tad visi četri gāja uz lombardu,- Lombards24 un /pers.B/ piegāja pie lombarda darbinieka, kurš apskatīja /pers. B/ telefonu, bet telefonu nepieņēma, jo telefons bija bojāts – tā aizmugurējais vāciņš bija izkusis. Izgāja no lombarda un /pers.F/ abiem ar /pers. B/ teica, ka jāiet līdzi uz sētu aiz lombarda. Aizejot uz sētu /pers.F/ runāja par parādu un liekas, ka /pers.F/ vai /pers.A/, lika atdod saldējumus, bet viņš teica, ka tie nav viņa saldējumi. Teica, ka draugs /pers. S/ iedeva naudu, lai viņam atnes saldējumus, kurus bija nopircis. Tā nebija patiesība. /pers. A/ izrāva no rokām vienu saldējumu, bet /pers.B/ izrāva otru saldējumu. Abi šos saldējumus uzreiz sāka ēst. /pers. B/ bez iemesla sita cietušajam un tas izbēga uz ielas.

Ar izziņa no ģimenes ārsta /pers. K/ par /pers. B/ apskati pierādīts, ka cietušajam konstatētas sasituma pazīmes kreisās acs apvidū un neliela tūska acs apkārtnē (lietas 16.lapa),

Ar izņemšanas protokolu pierādīts, ka personai, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā izņemts cietušajam piederošais telefons Nokia ar Zelta Zivtiņas SIM karti (lietas 1.sēj.26.lapa);

Ar izņemšanas protokolu pierādīts, ka /pers. A/ atsavināta cietušajam piederošā braukšanas apliecība (lietas 1.sēj.39.lapa);

Nopratināts kā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētajā noziedzīgā nodarījumā pēc KL 176.panta 2.daļas pilnīgi atzina un norādīja, ka turējis cietušajam /pers. B/ rokas, kamēr /nosaukums/tam paņēma mobilo telefonu, atņēmis saldējumu un to apēdis. Bija stiprā reibumā, tāpēc sākotnēji neatcerējās notikušo. Izdarīto nožēlo.

Tiesa atzīst, ka kriminālprocesā iegūtas pietiekoša ziņas par faktiem, kas izslēdz saprātīgas šaubas un apliecina, ka /pers. A/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, saistītu ar vardarbību (laupīšanu), tādēļ tiesa kvalificē apsūdzētā /pers. A/ darbības pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Savukārt, atbilstoši panta trešajai daļai, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli lietā, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa apsūdzētā vaļsirdīgo atzīšanos izdarītajā un to, ka izdarīto nožēlojis.

Saskaņā ar Krimināllikumiem apstākļiem lietā tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido recidīvu un tas izdarīts alkohola ietekmē.

Par apsūdzētā /pers. A/ personību noskaidrots,- sodīts pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vienu reizi,- ar 04.10.2013 prokurora priekšrakstu par sodu ar piespiedu darbiem uz 80 stundām, sods izciests, noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi sodāmība nebija dzēsta.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.panta 2. daļai soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu , vainīgo personu sodīt par izdarīto noziegumu , kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesas ieskatā, brīvības atņemšanas soda piemērošana neradītu pozitīvas pārmaiņas apsūdzētā personībā. Turklāt, citā lietā apsūdzētais ir atradies apcietinājumā trīs mēnešus un secinājumus izdarījis. To apstiprina ieslodzījuma vietas raksturojums. Tādejādi, likumā noteikto mērķu sasniegšanai, ievērojot to, ka apsūdzētais noziedzīgu nodarījumu izdarījis atbildību mīkstinošos apstākļos, izpratis izdarītā smagumu, tiesa ir guvusi pārliecību, ka sodu neizciešot, apsūdzētais turpmāk neizdarīs noziedzīgus nodarījumus un ir pamats saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu apsūdzētajam noteikt nosacīti.

Zvērināta advokāte Ilze Skaistkalne piedalījās pirmstiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētā aizstāvībā, ko apstiprina lietas materiāli.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 84.pantam, 2009.gada 22.decembra MK noteikumiem Nr. 1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, apmaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" zvērinātai advokātei I.Skaistkanei pēc iesniegtā paziņojuma no valsts līdzekļiem izmaksājami 147,28,50 *euro* par piedalīšanos pirmstiesas kriminālprocesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu minēto izdevumu samaksa valsts labā uzliekama apsūdzētajam.

Lietā nav ziņu par apsūdzētā mantisko stāvokli, viņš nav lūdzis atbrīvot viņu no samaksas par sniegto juridisko palīdzību, tādejādi samaksas pienākums ir apsūdzētajam, jo lietā nepastāv Kriminālprocesa likuma 85.pantā paredzētie apstākļi, apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas.

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520., 527. un 528. pantiem,

tiesa nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176. panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt pēc Krimināllikuma 176.panta 2. daļas ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu /pers. A/ soda izciešanas laikā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 13. maija līdz 2014.gada15. maijam.

Drošības līdzekli,- nodošanu policijas uzraudzībā /pers. A/ atcelt, spriedumam stājoties likumīgā spēkā.

Atbilstoši Krimināllikuma 55.panta 1. un 3. daļai brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ noteikt nosacīti , ar pārbaudes laiku uz sešiem mēnešiem.

Saskaņā ar Sodu izpildes kodeksa 155.panta 1. daļas 1. punktu nosacīti notiesātajam ir pienākums reģistrēties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši savai deklarētajai dzīvesvietai desmit darbdienu laikā pēc tiesas nolēmuma spēkā stāšanās.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/ valsts labā procesuālos izdevumus 147,28 *euro*(viens simts četrdesmit septiņi *euro* 28 centi)

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tukuma rajona tiesas tiesnese R.Bruce